

prima instanță: (Curtea de Apel Bălți) D. Corolevschi

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către administratorul societății cu răspundere limitată ”Irmano”, Sergiu Țurcanu,

în cadrul procesului de insolabilitate a societății cu răspundere limitată ”Irmano”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2016 prin care s-a scos de pe rol cererea introductivă a reprezentantului debitorului societatea cu răspundere limitată ”Irmano”, Țurcanu Sergiu,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2016 administratorul societății cu răspundere limitată ”Irmano”, Sergiu Țurcan a depus cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată ”Irmano” cu instituirea perioadei de observație, desemnarea în calitate de administrator al procesului de insolabilitate a administratorului autorizat Nicolae Bostan.

În motivarea cererii introductive a menționat că, societatea cu răspundere limitată ”Irmano” are datorii față de creditori în sumă de 1 305 808,81 lei. La fel a indicat că, societatea cu răspundere limitată ”Irmano” nu are creanțe curente sau întârzieri de la debitori, precum și nu dispune de mijloace bănești pe conturile bancare.

De asemenea a menționat că, bunurile societății sunt ipotecate la banca comercială ”Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni în favoarea societății cu răspundere limitată ”Sine&Co” și sunt deja transmise în posesia băncii, prin urmare nu pot fi utilizate pentru stingerea datoriilor.

Valoarea activelor societății cu răspundere limitată ”Irmano” este insuficientă pentru satisfacerea creanțelor creditorilor, fapt ce a dus la survenirea stării de supra-îndatorare și incapacității de plată.

Prin încheierea din 10 iunie 2016 Curtea de Apel Bălți a admis spre examinare cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată "Irmano" cu sediul în r-nul Drochia, s. Țarigrad privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului societății cu răspundere limitată "Irmano" în perioada derulării procesului de insolvabilitate a dispus aplicarea măsurilor de asigurare: a desemnat în calitate de administrator provizoriu al debitorului societății cu răspundere limitată "Irmano" în perioada derulării procesului de insolvabilitate pe Bostan Nicolae, a înlăturat debitorul societății cu răspundere limitată "Irmano" de la gestionarea patrimoniului, a pus sechestru pe bunurile debitorului și pe corespondența comercială, a suspendat executarea silită asupra bunurilor.

De asemenea, a obligat administratorul provizoriu să prezinte pînă la data examinării cauzei raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate, să verifice mărimea și componența masei debitoare și posibilitatea activității economice în perioada derulării procesului de insolvabilitate (f.d.35,36).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2016 a fost scoasă de pe rol cererea introductivă a reprezentantului debitorului, societate cu răspundere limitată "Irmano", Țurcan Sergiu (f.d. 116).

La 05 octombrie 2015 administratorul societății pe acțiuni "Irmano", Sergiu Țurcanu a depus cerere de recurs prin care a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, casarea încheierii Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2016 prin care a fost scoasă de pe rol cererea introductivă depusă de debitorul societatea cu răspundere limitată "Irmano" privind intentarea insolvabilității, cu restituirea pricinii în Curtea de Apel Bălți pentru examinarea cererii introductive în fond.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, consideră încheierea instanței ilegală și pasibilă de a fi anulată.

Astfel, instanța de judecată a scos de pe rol cererea introductivă în temeiul art. 267 lit. g) din Codul de procedură civilă și anume din motivul neprezentării în instanța de judecată a reprezentantului debitorului.

În legătură cu acest fapt a relevat că art. 267 Cod de procedură civilă nu se aplică în procedura de insolvabilitate or art. 34 din Legea insolvabilității stabilește expres competențele instanței după depunerea cererii introductive, instanța de insolvabilitate avînd împuternicirea de a intenta procedura de insolvabilitate sau de a respinge cererea introductivă.

De asemenea, a menționat că, procedura de insolvabilitate nu poate fi egalată cu o procedură contencioasă întrucît nu sunt părțile – pîrît, reclamant ci deja sunt debitori și creditori.

În concluzie a indicat că, în cazul în care instanța de judecată a considerat obligatorie prezenta reprezentului debitorului urma să emită o încheiere în acest sens.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012 hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu

recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat încheierea la 05 septembrie 2016. Cererea de recurs a fost depusă la 05 octombrie 2016. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 05 septembrie 2016, reprezentantul debitorului nu a fost prezent la examinarea cauzei, temei ce a servit la scoaterea cererii de pe rol (f.d. 115).

Prin scrisoarea nr. 18597 copia încheierii motivate a fost expediată părților la 23 septembrie 2016 (f.d. 117), iar conform avizului de recepție reprezentantul societății cu răspundere limitată "Irmano" a recepționat încheierea la 27 septembrie 2016 (f.d. 119). Cererea de recurs a fost depusă la 05 octombrie 2016, respectiv se consideră depusă în termen conform art.8 din Legea insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012.

Luând în considerație acest fapt instanța de recurs nu se va expune pe marginea repunerii în termenul de declarare a recursului.

Cu referire la încheierea recurată instanța de recurs menționează următoarele.

Potrivit art. 426 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

La 08 iunie 2016 administratorul societății cu răspundere limitată "Irmano" a depus cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procesului de insolvență din cauzat că societatea este în incapacitate de plată și este supraîndatorată – temeiul general și special de constatare a procedurii de insolvență, prevăzute în art. 10 din Legea insolvenței.

Prin încheierea din 10 iunie 2016 Curtea de Apel Bălți a admis spre examinare cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată "Irmano" cu sediul în r-nul Drochia, s. Țarigrad privind intentarea procesului de insolvență în privința sa. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului societății cu răspundere limitată "Irmano" în perioada derulării procesului de insolvență a dispus aplicarea măsurilor de asigurare: a desemnat în calitate de administrator provizoriu al debitorului societății cu răspundere limitată "Irmano" în perioada derulării procesului de insolvență pe Bostan Nicolae, a înlăturat debitorul societății cu răspundere limitată "Irmano" de la gestionarea patrimoniului, a pus sechestru pe bunurile debitorului și pe corespondența comercială, a suspendat executarea silită asupra bunurilor. De asemenea, a obligat administratorul provizoriu să prezinte pînă la data examinării cauzei raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate, să verifice

mărimea și componența masei debitoare și posibilitatea activității economice în perioada derulării procesului de insolvență (f.d.35,36).

Prin încheierea din 05 septembrie 2016 Curtea de Apel Bălți a scos cererea introductivă de pe rol în temeiul art. 267 lit. g) din Codul de procedură civilă și anume din cauza neprezentării în ședința de judecată a reprezentantului debitorului, atribuindu-i statut de reclamant.

Prin urmare, instanța de recurs urmează să constate aplicabilitatea ori inaplicabilitatea instituției scoaterii cererii de pe rol în cadrul procesului de insolvență.

În conformitate cu art. 356 din Codul de procedură civilă cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, **cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.**

Articolul 1 alin. (4) din Legea insolvenței prevede că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 6 alin. (3) din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

Respectiv, Legea insolvenței fiind legea specială urmează să fie aplicată prioritar reglementărilor din Codul de procedură civilă.

In primo, se relevă că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea insolvenței, scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Insolvența potrivit Legii insolvenței se definește ca situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a își onora obligațiile de plată, constatată prin act judecătoresc de dispoziție.

Respectiv, procedura insolvenței este o procedură prin care se asigură satisfacerea creanțelor creditorilor din masa debitoare și nu apărare dreptului subiectiv, element caracteristic procedurii contencioase.

In secundo, art. 4 alin. (1) din Legea insolvenței statuează că, participanți la procesul de insolvență sînt: administratorul provizoriu, administratorul insolvenței, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege. Prin urmare legea nu operează cu noțiunea de reclamant – pîrît, calități procesuale prevăzute de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 10 din Legea insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la

baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Existența temeiurilor prevăzute în art. 10 se constată în instanța de judecată în baza actelor anexate la cererea introductivă prevăzute expres în art. 17, 18 din Legea insolvenței, or cererea urmează să fie restituită conform art. 22 din lege și în baza tabelului preliminar al creanțelor și raportul întocmit de administratorul provizoriu.

Prezența reprezentantului debitorului în ședința de judecată este necesară pentru realizarea dreptului la apărare și principiului contradictorialității, or în cazul în care debitorul a înaintat cererea introductivă instanța de insolvență cunoaște poziția acestuia.

Distinct de cele menționate supra, art. 13 și art. 14 din Legea insolvenței, în scopul satisfacerii creanțelor și neadmiterii altor creanțe, prevăd expres situațiile când debitorul are dreptul ori este obligat să introducă cererea introductivă.

În acest sens, art. 14 alin. (1) din Legea insolvenței obligă administratorul insolvenței să depună cererea introductivă în cazul existenței temeiurilor prevăzute la art. 10.

Obligarea debitorului de a depune cerere introductivă este o măsură prevăzută de lege pentru a asigura exercitarea creanțelor creditorilor, or în caz de nedepunere a cererii introductive organele de conducere ale debitorului sunt pasibile de răspundere subsidiară.

Intentarea procedurii de insolvență și procedura de examinare este expres prevăzută în capitolul II din Legea insolvenței, care fiind lege specială urmează să fie aplicată, or art. 356 din Codul de procedură civilă expres prevede acest fapt.

Respectiv, instituțiile specifice procedurii de examinare a cererii introductive și împuternicirile instanței de insolvență sunt expres reglementate de Legea insolvenței și urmează să fie aplicate în strică conformitate cu aceasta.

În conformitate cu art. 34 alin. (1) din Legea insolvenței, instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, ***asupra intentării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive.***

Astfel, procedura de examinare a cererii și competențele instanței de insolvență sunt expres prevăzute în Legea insolvenței, or instanța de judecată urmează să examineze temeiurile insolvenței și să adopte o hotărâre în baza existenței ori nu a acestora.

Legea insolvenței nu prevede competența instanței de scoatere a cererii introductive de pe rol, aceasta fiind specifică procedurii contencioase, or elementul procesului echitabil prevăzut de art. 6.1. din CEDO este ca instanța să fie constituită prin lege.

Având în vedere principiul statului de drept, inerent în sistemul Convenției, Curtea consideră că o „instanță” trebuie să fie întotdeauna constituită „potrivit legii”, în caz contrar fiind lipsită de legitimitatea necesară într-o societate democratică pentru a audia cauzele persoanelor de drept privat (Lavents împotriva

Letoniei, pct. 81). 119. Expresia „potrivit legii” se referă nu doar la temeiul juridic al însăși existenței instanței, ci și la respectarea de către instanță a normelor specifice după care se conduce (Sokurenko și Strygun împotriva Ucrainei, pct. 24). Legalitatea unei instanțe trebuie neapărat să acopere și componența sa [Buscarini împotriva San Marino (dec.)].

Luând în considerație cele expuse și constatate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție urmează să admită recursul declarat și să restituie cauza la reexaminarea în Curtea de Apel Bălți ca instanță de insolabilitate pentru examinarea cererii introductive depuse de administratorul societății cu răspundere limitată ”Irmano”, Sergiu Țurcan.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către administratorul societății cu răspundere limitată ”Irmano” Țurcanu Sergiu.

Se casează încheierea Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2016 emisă în cadrul procesului de insolabilitate a societății cu răspundere limitată ”Irmano”, cu remiterea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Bălți ca instanță de insolabilitate în același complet de judecată pentru examinarea cererii introductive.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari